

TURUN PÖYTÄTENNIS

1940-luku

Sotien päätyttyä vuonna 1945 alkoi urheilutoiminta virittyä nopeasti. Pöytätennis kilpailulajina oli tuolloin vielä varsin tuntematon. Se ei kuitenkaan tarkoittanut sitä, etteikö pöytätennistä harrastettu Turussa. Harrastus keskittyi kahteen toisistaan erillään olevaan sektoriin. Peliä harrastettiin tehdaslaitoksissa, virastoissa ja toimistoissa. Toisen sektorin muodostivat lukuisat nuorisjärjestöt.

Tehdaslaitoksia olivat mm. Laivateollisuus, Huhtamäki Yhtymä, Rettig Oy ja VR:n Turun konepaja. Nuorisjärjestöissä pöytätennistä pelattiin lähinnä seurapelinä muun toiminnan lisukkeena. Tällä sektorilla pelaamista rajoittivat tilojen puute, sekä pelivälineiden alkeellisuus: kapeat kerhopöydät, puumailat ja huonot verkot. Suurin puute oli palloista, jotka lisäksi rikkoutuivat helposti puumailoilla pelattaessa.

Juutalaisten urheiluseura Makkabé oli ainoa urheiluseura Turussa, jonka ohjelmaan kuului pöytätennis. Toiminta keskittyi yhteisön omiin jäseniin ja harjoitukset tapahtuivat seuran kerhotiloissa. Makkabé kuului jäsenseurana Suomen Pöytätennisliittoon ja osallistui liiton kilpailutoimintaan.

Makkabé saavutti pöytätenniksen SM-joukkue mestaruuden syksyllä 1945. Tapauksesta kerrottiin turkulaislehdissä. Lehtiuutinen johti yhteydenottoon ja pöytätennisseura Pallo-Kotkat ry:n perustamiseen.

Partiolippukunta Tornikotkat oli eräs sellainen nuorisjärjestö, jossa pöytätennis oli poikien suosiossa. Kun intomielinen harrastus monine kilpailuineen alkoi häiritä varsinaista partiotoimintaa, Martin seurakunta näki parhaaksi hankkia omat harjoitustilat varttuneempien poikien pöytätennispeleille. Tilat löytyivät Sirkkalan alakansakoulusta.

Eriytyminen johti ennen pitkää itsenäistymiseen ja oman urheiluseuran perustamiseen. Nimeksi muotoutui Turun Pallo-Kotkat ry. Seuran puheenjohtajaksi valittiin johtaja Aarne Kalske, joka oli monin tavoin edesauttanut seuraa sen perustamisessa.

Edellä kerrottu lehtiuutinen johti partiopojat hakemaan kontaktia Makkabén joukkue mestareihin. Makkabé opastikin ajoittelijat pelin saloihin sekä kehoitti seuraa liittymään Pöytätennisliittoon. Seuran myönteistä alkulähtöä auttoi vielä se, että seuraan liittyi heti perustamisen jälkeen kaksi helsinkiläistä juuri Turkuun muuttanutta luokkapelaajaa: Harri Koivu ja Reino Riikonen. He toivat

tuliaislahjana seuralle oman pöytätennispöytänsä. Seura sai näin lisäpotkua harjoituksiinsa.

Syksyllä 1946 elettiin pöytätenniksen osalta vireätä läpimenokautta. Turun ainoat pöytätennisseurat Makkabé ja Pallo-Kotkat jatkoivat yhteistyötä, mutta kaipasivat rinnalleen uusia seuroja. Pantiin alulle SPTL:n Turun piirin perustaminen. Tässä tarkoituksessa lähetettiin kutsu kahdeksalle turkulaiselle urheiluseuralle, joista ainakin eräissä tiedettiin pelattavan pöytätennistä kerhotiloissa.

Kutsuttuun kokoukseen saapui vain kolmesta seurasta edustajat. Nämä kolme seuraa olivat Makkabé, Pallo-Kotkat ja Turun NMKY. Näiden seurojen toimesta perustettiin SPTL:n Turun pöytätennispiiri ry 8.10.1946. Perustavan kokouksen puheenjohtajana toimi S. Smolensky (Makkabé) ja sihteerinä Usko Puustinen (P-K). Kokous hyväksyi valmistelevan toimikunnan laatimat säännöt. Kokousasiakirjat päätettiin lähettää Suomen pöytätennisliiton hyväksyttäväksi.

Samassa kokouksessa päätettiin valita piirille sen ensimmäinen johtokunta. Johtokuntaan tulivat seuraavat henkilöt: S Smolensky pj, Harri Koivu vpj, Reino Riikonen siht. sekä jäseniksi Hannes Mäkelä ja G. Kaplun.

Piirin perustaminen sai aikaan Pöytätennisliitossa hämmennystä, sillä liiton säännöt eivät tunteneet piirijärjestelmää. Tämä käy ilmi pöytätennisliiton puheenjohtaja Jan-Erik Janssonin ja sihteerin K.H. Rengvistin piirille lähettämästä kirjeestä 7.1.1947: "Liitto on periaatteellisesti asettunut puoltamaan piirin perustamista ja tulee tekemään aloitteen myös Helsingin piirin perustamiseksi". Johtokunta kiinnittää huomiota, että piirin perustajana on NMKY, joka ei vielä ole liiton jäsen. Katsomme asianmukaiseksi, että uusia seuroja ei otettaisi piirin jäseneksi, ennen kuin ne ovat hyväksytyt liiton jäseniksi." Näin oli Pöytätennisliiton ensimmäinen piiri syntynyt ja saanut toimilupansa.

Piirin vastavalittu johtokunta linjasi tavoitteekseen "uusien seurojen löytämisen sekä kilpailutoiminnan tehostamisen". Tieto piirin perustamisesta ja sen tavoitteista johti seurojen taholta kyselyihin. Turkulaisseurojen lisäksi kyselijöinä ovat mm. IFK Mariehamn, Pargas IF sekä porilainen pöytätennisseura.

Pelikautena 1947-48 piiriin liittyivät Turun Pallo Kerho (TPK), IK Akademi (IKA), Aurala ry, Pargas IF ja Åbo IFK. Piirin ensimmäiset mestaruuskilpailut järjestettiin Martin kansakoulussa 7.12.1947. Kilpailut järjestettiin kaikissa luokissa miehille, naisille ja junioreille. Osanottajia oli 60.

Pelikaudella 1947-48 järjestettiin piirin seurojen välinen piirisarja kolmimiehisin joukkuein. Mukana oli kuusi seuraa.

Piiri haki lajikontakteja myös kaupungin ulkopuolelta. Näin syntyivät kaupunkiottelut Turku-Tampere, Turku-Pori ja Turku-Helsinki.

Kansainväliset kontaktit löytyivät yllättävän helposti. Siihen oli vaikuttamassa Turun maantieteellinen asema "lännen porttina". Helsinkiin suuntautuvat maa- ja seurajoukkueet olivat valmiita pysähtymään Turussa ja kilpailemaan Turun piirijoukkuetta vastaan. Pelikaudella 1947-48 tilastoista löytyvät ottelut Turku-Tukholma, Turku-Norlannin piiri, Turku-Tanskan maajoukkue ja Turku-Luxemburg.

1950-luku

Seurakenttä oli vuosikymmenen alkupuolella varsin laaja, mutta jo 50-luvun jälkipuoliskolla toiminnassa erottui muutama kärkiseura, jotka Makkabén ja Pallo-Kotkien lisäksi olivat rautatieläisten vuonna 1956 perustama Pallas, sekä yleisseurat ÅIFK ja TuTo. TuTon pöytätennisjaosto perustettiin vuonna 1954.

SPTL:n Turun piiri vastasi luokituksesta. Siihen aikaan ei valioluokkaa vielä ollut, vaan A-luokka oli ylin luokka. Luokitusta nostettiin kilpailumenestyksen perusteella, mutta varsinaisia luokituspisteitä ei vielä laskettu. Huomionarvoista oli se, että kilpailuja oli usein seuraamassa runsaasti yleisöä ja niistä kirjoitettiin paikallisessa mediassa. Pelipaikkoina käytettiin useiden eri koulujen liikuntasaleja, Makkabén urheilutaloa, Turun Tovereiden Kruunusalia, Turun Pyrkivän urheilutaloa, WPK:n taloa, Rientävän urheilutaloa, sekä tennishallia. Vuosikymmenen jälkipuoliskolla pelipaikaksi vakiintui Vesilinnan ammattikoulu, jossa parhaimmillaan oli 18 pöytää. Niistä 14 oli eri seurojen käytössä ja neljä Turun piirin käytössä. Harjoittelu-aika oli kahdesti viikossa, keskiviikkoisin ja perjantaisin klo 18–21.

Tennishallissa pelattiin sen ajan suurimmat kansalliset ja kansainväliset kilpailut. Samoin siellä pelattiin ensimmäiset Turussa järjestetyt SM-kilpailut vuonna 1952. Turun lisäksi kilpailuja järjestettiin myös lähipaikkakunnilla, kuten mm. Kemiössä, Naantalissa ja Äetsässä.

Turun parhaiten menestyneitä pelaajia olivat Makkabén Marcus Gimpler, joka voitti miesjuniorien SM-kultaa vuonna 1951 ja miesten kaksinpelin SM-kultaa vuonna 1954. Vuotta myöhemmin Pallo-Kotkien Ritva Tammero voitti naisten kaksinpelin SM-kultaa. Pallo-Kotkien Ritva Kyntöaho voitti naisjuniorien SM-kultaa vuosina 1957 ja 1958. Vuonna 1958 Pallo-Kotkat voitti Joukkue-SM-pronssia kokoonpanolla Timo Aalto, Matti Kolppanen ja Jaakko Kuusilehto.

SPTL:n sarjatoiminta käynnistyi vasta 60-luvun puolivälissä, joten Turun seurat pelasivat keskenään Aura-Liigaksi nimettyä piirisarjaa. Aura-Liigan ylimmällä

sarjatasolla pelasi kuusi joukkuetta. Joka kauden jälkeen viimeiseksi jäänyt joukkue putosi alemmalle tasolle, josta puolestaan nousi paras joukkue ylimmälle tasolle. Aura-Liigaa hallitsi 50-luvulla Pallo-Kotkat, joka voitti sen neljänä kautena peräkkäin. Kauden 1956–57 Aura-Liigan voittaneessa Pallo-Kotkien joukkueessa pelasivat Timo Aalto, Aimo Sarkkinen ja Victor Sokka.

Turussa pelattiin myös paikallista firmaliigaa, eli TUPI-sarjaa (Turun Työpaikkaliikunta – Åbo Arbetsplatsmotion). TUPI ry:n pöytätennisjaosto perustettiin syksyllä 1949 ja virallistettiin osaksi TUPI ry:tä alkuvuodesta 1950.

Henkilökohtaisella tasolla pelattiin neljästi kaudessa pelattavia valiokilpailuja, joihin osallistui kuusi parasta pelaajaa. Näistä kaksi viimeistä putosi alemmalle tasolle, josta vastaavasti kaksi parasta nousi ylemmälle tasolle. Kauden 1958 ensimmäiset valiokilpailut voitti Pallo-Kotkien Jaakko Kuusilehto ennen saman seuran Matti Kolppasta ja Timo Aaltoa. ÅIFK:n Kai Merimaa sijoittui neljänneksi.

Valiokilpailujen lisäksi seurat järjestivät piirinmestaruuskilpailuja, piirikunnallisia kilpailuja, sekä kansallisia ja kansainvälisiä kilpailuja. Piirinmestaruuksista oteltiin henkilökohtaisten luokkien lisäksi myös joukkuekilpailuissa. Vuonna 1956 piirin joukkuemestaruuden voitti Makkabé joukkueella Marcus Gumpler, Daniel Gumpler ja Jossu Rubinstein. Henkilökohtaisissa mestaruuskisoissa vuonna 1957 vei miesten A-luokan voiton Makkabén Marcus Gumpler. Seurojen väliseen ”Danin pistemaljaan” sai parhaana seurana kiinnityksen Pallo-Kotkat. Gumpler uusi piirinmestaruutensa seuraavana vuonna. Junioriluokissa otti voiton Pallo-Kotkien Seppo Aaltio ennen TuTon nousevaa tähteä Tapio Penttilää. Naisjuniorit voitti Pallo-Kotkien Ritva Kyntöaho, joka edellä mainittujen tapaan lukeutui koko maan junioripelaajien kärkikaartiin. Vuoden 1959 piirin joukkuemestaruuden voitti Pallo-Kotkat joukkueella Timo Aalto, Pauli Makkonen ja Victor Sokka. Miesten A-luokan mestaruuden voitti Pallo-Kotkien Ilpo Tolvas.

Seurat pelasivat keskenään myös seuraotteluja. Vuonna 1958 Pallo-Kotkat kohtasi Muu Turku – joukkueen ottelussa, joka päättyi tasan 9-9. Saman vuoden kesällä Pallo-Kotkat löi TuTon Ruissalon Vuorikodissa pelatussa ottelussa 5-4.

Lisäksi Turku pelasi kaupunkiotteluja mm. Helsinkiä ja Tampereetta vastaan. Vuonna 1955 Turku hävisi Helsingille luvuin 3-6 tennishallissa pelatussa kaupunkiottelussa. Vuonna 1958 Turku pelasi Tampereen kanssa tasan 6-6. Vuoden 1958 kolmiottelussa Turku löi Tampereen joukkueen 6-0, mutta hävisi Helsingille luvuin 2-4. Vuoden 1959 kaupunkiotteluissa Turku kärsi nöyryyttävän 0-9 – tappion Helsingille. Samana vuonna pelattiin Tampereen kanssa tasan 6-6, mutta Turku voitti ottelun erävoittojen perusteella.

SPTL:n Turun piiri järjesti aika ajoin myös koululaisille tarkoitettuja kilpailuja.

Turussa vieraili myös kansainvälisiä tähtiä, sillä vuonna 1957 tennishallissa nähtiin Unkarin joukkue, vuonna 1958 Ruotsin joukkue ja kaksi vuotta myöhemmin Kiinan joukkue.

1960-luku

Seurojan lukumäärä Turun piirissä kasvoi vuonna 1963, kun TUL:n kautta SPTL:n jäseniksi liittyi kaksi uutta seuraa, Turun Kisa-Toverit ja Turun Jyry. Uudella vuosikymmenellä alkoi myös Turun Tovereiden pöytätennisjaoston nousu kohti kansallista kärkeä. Vuosikymmenen jälkipuoliskolla nousi Pallo-Kotkat Timo Aallon johdolla Turun ehdottomaksi ykkösseuraksi. ÅIFK kärsi tuntevan menetyksen vuonna 1964, kun seuran ykköspelaaja Kai Merimaa muutti Helsinkiin. Myös Pallas oli alkanut pudota kärkeurojen vauhdista.

Vuosikymmenen vaihteen Aura-Liigan kaudella 1959–60 voitti Pallo-Kotkat joukkueella Timo Aalto, Jaakko Kuusilehto, Leo Lasander ja Raimo Salonen. Pallo-Kotkat onnistui voittamaan myös uuden vuosikymmenen ensimmäisen piirin joukkuemestaruuden kokoonpanolla Timo Aalto, Seppo Aaltio ja Jaakko Kuusilehto. Tämän jälkeen Aaltio siirtyi TuTon riveihin. TuTo voitti Aura-Liigan ensimmäistä kertaa kaudella 1960 – 61 joukkueella Tapio Penttilä, Seppo Aaltio ja Martti Saikkonen. TuTo voitti myös piirin joukkuemestaruuden vuonna 1961 samalla kokoonpanolla. Naisten joukkueen voitti TuTo kaksikolla Marja Nurmi ja Anneli Laakso. Marja Nurmi voitti naisten B-luokan SM-kultaa vuonna 1960, Makkabén Leila Portnoj vuonna 1961 ja ÅIFK:n Tuula Merimaa vuonna 1965.

Turun piirin ehdoton kärkipelaaja oli TuTon Tapio Penttilä, joka nousi jo juniori-ikäisenä maan parhaimmiston joukkoon. Penttilä voitti TuTon riveissä kolme perättäistä miesten kaksinpelin SM-kultaa vuosina 1964–66 ja vuosikymmenen lopulla kaksi SM-kultaa lisää Pallo-Kotkien riveissä vuosina 1968–69. Penttilä edusti Suomea useissa arvokisoissa ja maaotteluissa. Penttilä oli jo ehtinyt voittaa SM-hopeaa sekä miesten kaksinpelissä, että miesjuniorien luokassa vuonna 1961. Vuonna 1963 Penttilä voitti miesjuniorien SM-kultaa, miesten kaksinpelissä hän sijoittui hopealle.

TuTo saavutti menestystä myös joukkueetasolla, sillä vuoden 1964 joukkue-SM-kisoissa seura voitti SM-hopeaa joukkueella Tapio Penttilä, Seppo Aaltio ja Kari Laurén. Vuonna 1965 seura uusi SM-hopeansa kokoonpanolla Tapio Penttilä, Seppo Aaltio ja Jukka Leino. Vuonna 1966 TuTo voitti joukkuemestaruuden lähes näytöstyyliin joukkueella Tapio Penttilä, Pentti Kunnas, Seppo Aaltio ja Kari Laurén, joukkueenjohtajana toimi Pauli Makkonen.

SPTL:n sarjatoiminta pyörähti käyntiin kaudella 1965–66. Turkulaisseuroista TuTo pääsi aloittamaan mestaruussarjassa ja Pallo-Kotkat, Makkabé, Pallas, ÅIFK, Turun Kisa-Toverit sekä Turun Yliopiston Urheilijat Suomisarjassa. TuTo voitti heti avauskauteensa SM-kultaa. Joukkueessa pelasivat Tapio Penttilä, Seppo Aaltio, Kari Laurén, Pauli Makkonen ja pääkaupunkiseudulta TuToon siirtynyt Pentti "Milli" Kunnas.

Vuonna 1966 Tapio Penttilä, Kari Laurén ja Pauli Makkonen siirtyivät Pallo-Kotkiin, jonka riveissä Penttilä voitti vielä kaksi kaksinpelin SM-kultaa vuosina 1968–69. Pentti Kunnas palasi puolestaan takaisin pääkaupunkiseudulle. Kaudella 1966–67 TuTo sijoittui mestaruussarjassa vasta seitsemänneksi ja putosi Suomisarjaan, menetettyään lähes kaikki parhaat pelaajansa Pallo-Kotkiin, joka vastaavasti nousi suvereeniin tyyliin mestaruussarjaan. Kaudella 1967 – 68 Pallo-Kotkat sijoittui SM-sarjassa kolmanneksi. Joukkueessa pelasivat Tapio Penttilä, Seppo Aaltio, Kari Laurén, Jukka Leino ja Pauli Makkonen. Kolmikko Penttilä, Aaltio ja Laurén sijoittui myös Joukkue-SM-kisoissa pronssisille mitaleille. Kaudella 1968–69 Pallo-Kotkat sijoittui SM-sarjassa pronssille joukkueella Penttilä, Laurén, Leino ja Makkonen.

Turun piiriin puitteissa pelattiin edelleen kahdesti kaudessa valiokilpailuja. Näissä parhaiten menestyivät Makkabén Marcus Gumpler, TuTon Tapio Penttilä, Pallo-Kotkien Timo Aalto, sekä ÅIFK:n kaksikko Kai Merimaa ja Pekka Michelsson. Naisten vastaavia kisoja hallitsi Pallo-Kotkien Ritva Kyntöaho. Samat pelaajat hallitsivat myös piirinmestaruuskisoja, joihin 60-luvulla osallistuivat lähes poikkeuksetta kaikki piirin parhaat pelaajat. Kilpailuista kirjoitettiin edelleen ahkerasti paikallislehdissä, kuten Turun Sanomat, Turun Päivälehti ja Uusi Aura.

SPTL:n Turun piiri juhlisti 15-vuotista taivaltaan järjestämällä vuonna 1961 kansalliset kilpailut Pyrkivän urheilutalolla. Pääluokan voiton vei Makkabén Marcus Gumpler ennen Pallo-Kotkien Timo Aaltoa. Kolmansiksi tulivat Pallo-Kotkien Antti Kirveskari ja ÅIFK:n Kai Merimaa. SPTL täytti 25 vuotta vuonna 1963, jolloin liittohallituksessa turkulaista pöytätennistä edusti Turun piirin johdossa pitkään toiminut Pallo-Kotkien Pentti Pihakoivu. Vuonna 1964 Pihakoivun tilalle liittohallitukseen valittiin TuTon Pauli Makkonen, joka oman pelaamisensa lisäksi oli alkanut suuntautua myös valmennuspuolelle. Vuonna 1966 liittohallitukseen nousi Makkosen lisäksi myös Pallo-Kotkien Timo Aalto. Vuonna 1968 liittohallitukseen nousi turkulaisedustajaksi Tauno Salonen.

TUPI-toiminta laajeni sarjatoiminnan ohella myös henkilökohtaiselle tasolle ja vuonna 1960 TUPI:n ensimmäiseksi miesten 1-luokan mestariksi leivottiin Tunturipyörää edustanut Timo Aalto. Loppuottelussa kaatui IKA:n Ilpo Tolvas. Parhaan toiminnimen pokaalin voitti Rettig. Vuosikymmenen loppupuolella TUPI-sarjaa pelattiin jo kolmella tasolla, lisäksi naisilla ja ikämiehillä oli omat sarjansa.

1960-luvulla pöytätennistä pelattiin pääasiassa edelleen Juhannuskukkulan ammattikouluksi nimetyllä Vesilinnan ammattikoululla. Vuonna 1960 järjesti Pallo-Kotkat toisen kerran henkilökohtaiset SM-kisat Turussa. Vuonna 1968 Pallo-Kotkat järjesti jälleen kerran henkilökohtaiset SM-kisat Turussa, tällä kertaa Pyrkivän urheilutalolla.

Kaupunki- ja seuraotteluja pelattiin edelleen myös 60-luvulla. Turun ja Tampereen piirien välillä pelattiin vuosittain kaupunkiottelut ja niiden yhteydessä kansalliset kilpailut. Vuoden 1962 syksyllä oli Tampereen vuoro järjestää nämä kisat. Turun piirin puheenjohtaja Pentti Pihakoivu ehdotti tuttavansa omistaman Volkswagen Kleinbusin vuokraamista, jolloin päästäisiin huomattavasti halvemmalla. Ehdotus hyväksyttiin yksimielisesti ja lisäksi sovittiin, että mikäli jotain sattuisi, niin jokainen maksaisi osuutensa.

Matkaan lähdettiin auto täynnä pelaajia kohti Tamperetta. Oltiin sovittu, että Pentti Pihakoivu ajaa Oripäähän asti ja Kai Merimaa jatkaa siitä Tampereelle. Toisin kävi. Lähellä Oripään keskustaa vastaan tuli mutkassa auto, ehkä hieman keskellä tietä. Pihakoivu väisti hieman oikealle ja kesärenkain varustettu auto suistui tieltä pyörien 2,5 kierrosta kyntöpellolla. Autossa syntyi melkoinen paniikki, kun 8 miestä ja pelikassit olivat mukavassa sekamelskassa katolleen jääneessä autossa. Kenellekään ei onneksi sattunut pahemmin, muutama naarmu ja mustelmia vain. Kaupunkijoukkueen pelaajat jatkoivat Tampereelle taksilla ja muut myöhemmin bussilla.

Pahoin romuttunut Kleinbus tuotiin aikanaan Turkuun ja korjaamon arvion mukaan se kannatti vielä korjata. Myöhemmin kävi ilmi, että korjaamo oli huijannut, sillä lasku oli peräti 266.450 markkaa, mikä ylitti auton arvon. Kun sitten piirin johtokunnassa palautettiin mieliin, mitä oli sovittu mahdollisen vahingon sattuessa, vain kaksi jäsentä lupautui maksamaan osuutensa. Puheenjohtaja Pentti Pihakoivu, joka ilmeisesti tunsikin melkoista syyllisyyttä, lainasi työnantajaltaan (Värtsilältä) 100.000 mk ja SPTL lainasi piirille myös 100.000 mk. Turun Toverit luovutti Uittamon tanssilavan talvikaudeksi pöytätenniksen käyttöön.

Piirin pelaajiin tarttui fantastinen yhteishenki, kaikki halusivat auttaa. Keskiviikkoisin alettiin järjestää "monotansseja" ja yllätys oli melkoinen, kun tanssihaluisia lappoi Uittamolle pakkassäästä huolimatta viikosta toiseen satamäärin. Lumien sulamisen aikoihin alkoi porukka olla jo melko puhki, mutta rahaakin oli kerätty melkein koko vaadittava summa ja tanssit lopetettiin. Toiminta osoitti Turun piirin eri seurojen pelaajien hämmästyttävää yhteishenkeä ja auttamisen halua. Mukana oli paljon sellaisia, jotka eivät olleet mukana tuolla kohtalokkaalla Tampereen matkalla. Velka saatiin kokonaan maksettua seuraavana syksynä.

1970-luku

Uuden vuosikymmenen suurimpia muutoksia oli Turun kaupungin vuonna 1972 vanhaan tehdaskiinteistöön perustama pöytätennishalli. Osoitteessa Tehtaankatu 2 pelattiinkin sitten 1990-luvun alkuun saakka. Hallissa oli 11 pöytää, jotka mahdollistivat pienten kansallisten kilpailujen, sekä sarjaotteluiden pelaamisen. SM-kilpailut ja isommat kansainväliset kilpailut vietiin isommille areenoille, kuten Samppalinnan tai Ilpoisten palloiluhalleihin.

Toinen merkittävä kehitys Turun pöytätenniksessä oli pöytätenniksen erikoisseura Turun Kaiun perustaminen vuonna 1974. Perustajina toimivat Kosken Kaiun veljeskaksikko Jouko ja Olli Manni. Myös Turun Pyrkivän pöytätennisjaoston perustamista vuonna 1976 Kalevi Kaimion toimesta voidaan pitää yhtenä turkulaisen pöytätenniksen merkkipaaluna. Sen sijaan Pallo-Kotkien asema Turun piirin ykkösseurana alkoi vähitellen hiipua.

Pallo-Kotkat oli kuitenkin vielä vuosikymmenen alkupuolella Turun ykkösseura, vaikka jäikin kaudella 1969–70 SM-sarjassa neljänneksi. Joukkueen muodostivat Tapio Penttilä, Kari Laurén, Osmo Aarnio ja Matti Niemi. Joukkue ylsi samaan sijoitukseen myös Joukkue-SM – kisoissa. TuTo onnistui nousemaan takaisin mestaruussarjaan kaudeksi 1970–71, joten sarjaan saatiin taas mukaan myös paikallistason kilpailua. Pelikaudelle 1970–71 Pallo-Kotkat vahvistui pääkaupunkiseudulta tulleella Robert Ådahlilla, mutta menetti runkopelaajistaan Osmo Aarnion ja Matti Niemen, jotka palasivat takaisin Kisa-Tovereihin. Kisa-Toverien lisäksi Suomisarjassa pelasivat ÅIFK ja Pallas ja uudessa Maakuntasarjassa Makkabé ja Pallo-Kotkien 2-joukkue.

Kaudella 1970–71 onnistui Pallo-Kotkat voittamaan mestaruussarjassa pronssia, sekä joukkue-SM – pronssia. TuTo sijoittui sijalle seitsemän ja putosi mestaruussarjasta. Pelikaudella 1971–1972 Pallo-Kotkat voitti hopeaa sekä mestaruussarjassa, että joukkue-SM–kisoissa. Kaudelle 1973–74 siirtyivät sekä Tapio Penttilä, että Robert Ådahl pääkaupunkiseudulle perustettuun TIP-70:een. Samalla Pallo-Kotkat menetti parhaat pelaajansa. Seura pelasi kuitenkin kauden sisukkaasti loppuun ja sijoittui mestaruussarjassa viimeiseksi. Kosken Kaiku oli mestaruussarjassa kuudes. Kaudelle 1974–75 Kosken Kaiku vahvistui, kun Makkabén Harry Serlo siirtyi pelaamaan mestaruussarjaa KoKan edustusjoukkueeseen. TuTo onnistui nousemaan takaisin mestaruussarjaan, joten kaudella 1975–76 mestaruussarjassa nähtiin muutaman vuoden tauon jälkeen taas kaksi Turun piirin seuraa. Samalla myös Tapio Penttilä palasi takaisin TuTon riveihin ja mestaruussarjajoukkueeseen. Kaudella 1975–76 Kosken Kaiku sijoittui mestaruussarjassa neljänneksi, mutta TuTo joutui tyytymään sarjan viimeiseen sijaan ja putoamiseen takaisin Suomisarjaan.

Tapio Penttilä oli vielä vuosikymmenen alkupuolella Turun ykköspelaaja. Vuonna 1970 Penttilä voitti SM-hopeaa miesten kaksinpelissä. Vuonna 1971 Tapio Penttilä jäi pitkästä aikaa SM-mitalisijojen ulkopuolelle miesten kaksinpelissä. Pallo-Kotkien Ritva Kunnas toi Turulle sentään SM-pronssia naisten kaksinpelissä. Vuonna 1972 onnistui Penttilä nousemaan vielä kerran henkilökohtaisissa SM-kisoissa miesten kaksinpelin finaaliin, jonka tuloksena Penttilälle SM-hopeaa. Kosken Kaikuun vuonna 1977 siirtynyt Martti Autio voitti miesten kaksinpelin SM-kultaa vuonna 1979. Vuotta myöhemmin Autio voitti Turussa pidetyissä SM-kisoissa hopeaa miesten kaksinpelissä. Kosken Kaiun Esko Heikkinen voitti miesjuniorien SM-kultaa vuonna 1977 ja TuTon Matti Nyysönen vuonna 1978.

Turun parhaita pelaajia 70-luvun jälkipuoliskolla olivat TuTon Matti Nyysönen, Petri Siivo, Hannu Kajander, Tapio Penttilä, Juhani Taskinen ja Tero Luukkonen, sekä Kosken Kaiun vastaava nelikko Martti Autio, Harry Serlo, Jouko Manni ja Esko Heikkinen. Useat kotiottelunsa Turun PT-hallissa pelannut Kosken Kaiku voitti mestaruussarjassa hopeaa kaudella 1977–78. TuTo sijoittui sarjassa kuudenneksi. Kaudella 1978–79 Kosken Kaiku uusi hopeamitalinsa. TuTo sijoittui sarjassa viidenneksi. Seuraavalla kaudella Kosken Kaiku onnistui voittamaan SM-kultaa. TuTo sijoittui viidennelle sijalle, oltuaan syyskauden jälkeen sarjassa jo kolmantena ja kiinni pronssimitaleissa. Joukkue-SM-kisoissa Kosken Kaiku voitti kolme perättäistä hopeamitalia vuosina 1977–79.

Turun Kaiku kohosi vuosikymmenen lopulla yhdeksi Suomen suurimmista junioriseuroista. Seuran juniorit kävivät kisoissa ympäri Suomea, ensin omilla autoilla ja myöhemmin tilausbussilla. Vuosikymmenen loppupuolella Turun Kaiku hankki käyttöönsä Ford Transit-pikkubussin. Menestystäkin saatiin, sillä seuran oma kasvatti Kari Punnonen voitti SM-pronssia miesjuniorit-17-luokassa vuonna 1979. Myös Turun Pyrkivän junioritoiminta kukoisti, sillä TuTosta Pyrkivään vuonna 1976 siirtynyt Jan Seuri voitti kaksi juniorien SM-mitalia, sekä useita TUL:n mestaruuksia vuosina 1976–78. Pyrkivän oma kasvatti Johanna Kaimio voitti 12-vuotiaana naisten B-luokan SM-kultaa vuonna 1979.

Aura-Liigaa pelattiin edelleen Turun piirin puitteissa, mutta sen merkitys liiton sarjatoiminnan alettua väheni. Sen sijaan TUPI:n sarjatoiminta laajeni edelleen. Piirinmestaruuskisoja pelattiin entiseen tapaan, mutta vuosikymmenen lopulla ne alkoivat kutistua, sillä SVUL:n ja TUL:n seurat eivät saaneet pelata yhteisiä kisoja. Kun vielä TuTo siirtyi TUL:n jäseneksi, ei SVUL:n puolelle jääneet kuin Turun Kaiku, ÄIFK, sekä lähes olemattomiin hiipunut Pallo-Kotkat. TUL:n kisoja hallitsivat TuTo ja vuonna 1976 pöytätennistoiminnan aloittanut Turun Pyrkivä. Lisäväriä saatiin ympäristökuntien seuroista, lähinnä Kemiöstä ja Paraisilta.

1980-luku

1980-lukua pidetään Suomen pöytätenniksen kultakautena, näin oli myös Turussa. Kosken Kaiun mestaruussarjajoukkue siirsi kotipaikkansa Turkuun ja jatkoi toimintaansa nimellä Kaiku-80. Samalla seura alkoi vahvistaa joukkuettaan ruotsalaisilla pelaajilla. Ruotsalaisvahvistuksia olivat mm. Thomas Sjören, Björn Stark, Anders Åkerström, Lars Mattsson ja Kenneth Frank. Vuosikymmenen jälkipuoliskolla seura vahvistui useilla kotimaisilla huippupelaajilla, kun seuraan siirtyivät eri vuosina Matti Kurvinen, Stefan Söderberg, Risto Salo, Mika Pyykkö, sekä paluun Turkuun tehneet Martti Autio ja Matti Nyysönen. Seuran omista kasvateista Juha Päivärinta oli kovaa vauhtia nousemassa kohti kansallista kärkeä. Seuran kärkihahmo Jouko Manni toimi 80-luvun alkupuolella myös miesten maajoukkuevalmentajana. Turun Kaiun Pentti Päivärinta edusti Varsinais-Suomea SPTL:n liittovaltuustossa.

Menestystä alkoi tulla vuosikymmenen puolivälin jälkeen. Syksyllä 1985 Turussa pelatuissa Joukkue-SM-kisoissa Turun Kaiku voitti hopeaa. Saman tempun teki Pyrkivä naisten joukkuekisassa. Turkulaismenestyksen täydensi TuTon naisjoukkue pronssitilalla. Kaudella 1986 - 87 Kaiku-80 voitti SM-hopeaa joukkueella Stefan Söderberg, Kenneth Frank, Matti Kurvinen ja Risto Salo. Syksyllä 1987 Kaiku-80 voitti joukkue-SM - kultaa. Myöhemmin samalla kaudella 1987-88 Kaiku-80 voitti SM-kultaa myös mestaruussarjassa. Joukkueessa pelasivat Mika Pyykkö, Stefan Söderberg, Matti Nyysönen, Juha Päivärinta, Risto Salo ja Kari Järvinen. Kaudella 1988 - 89 Kaiku-80 voitti SM-hopeaa. Turun Tovereiden joukkueen taival miesten mestaruussarjassa päättyi kauteen 1980-81. Sen jälkeen joukkue pelasi useita vuosia I-divisioonassa.

Henkilökohtaisella puolella turkulaismenestys huipentui henkilökohtaisissa SM-kisoissa vuonna 1988, jolloin Kaiku-80:n Mika Pyykkö voitti SM-kultaa ja saman seuran Stefan Söderberg SM-hopeaa. Menestystä täydensi Kaiku-80:n Juha Päivärinta, joka voitti SM-kultaa miesjuniorien luokassa. Mika Pyykkö uusi mestaruutensa seuraavana vuonna, jolloin SM-kisat pidettiin Turussa. Turun Kaikuun siirtynyt Sonja Grefberg voitti 1989 naisten kaksinpelin SM-kultaa. Loppuottelussa kukistui Turun Tovereiden Sari Suomalainen. Pyrkivän Johanna Kaimio voitti naisten nelinpelin SM-kultaa parinaan Karjaan Pia Malmberg, sekä sekanelinpelin SM-kultaa yhdessä Wegan Matti Seiron kanssa.

Naispöytätennis oli valtakunnalliseen tapaan nosteessa myös Turussa ja Johanna Kaimion lisäksi Turun parhaimmiston kuuluivat Sari Suomalainen ja Ulla Bäckman. Suomalainen siirtyi vuonna 1984 Pyrkivästä TuToon, johon Bäckman vuotta myöhemmin siirtyi muutettuaan Vaasasta Turkuun. Suomalaisen ja Bäckmanin johdolla TuTo saavutti menestystä naisten mestaruussarjassa. Vuonna 1986 TuTo voitti SM-kultaa joukkueella

Suomalainen, Bäckman, Elina Vanhala ja Nina Tattari. Kaudella 1986 – 87 TuTon kolmikko Ulla Bäckman, Elina Vanhala ja Nina Tattari ylsi pronssisille mitaleille.

Myös henkilökohtaisella tasolla tuli menestystä. TuTon Sari Suomalainen voitti SM-hopeaa vuosina 1986, 1988 ja 1989. Pyrkivän Johanna Kaimio voitti SM-pronssia vuonna 1989. Vuosikymmenen alkupuolella sama kaksikko oli voittanut lukuisia SM-mitaleja naisjuniorien luokissa, TUL:n mitaleista puhumattakaan. Vuonna 1982 ja 1983 Kaimio ja Suomalainen voittivat Turun Pyrkivän nimissä naisten joukkue-SM-hopeaa. He myös edustivat Suomea lukuisissa arvokisoissa. TuKan Minna Rivala voitti naisten B-luokan SM-kultaa kotikisoissa vuonna 1985. Pallaksen Väinö Kyntöaho voitti MM-kultaa 75-vuotiaden kaksinpelissä 1984.

Junioripuolella Turulla oli useita nousevia tähtiä, heistä mainittakoon Kaiun Joni Aaltonen, Kalle Päivärinta ja Anu Rivala, sekä TuTon Tero Penttilä ja Piritta Tattari. Joni Aaltonen voitti Turussa vuonna 1989 pelatuissa juniorien SM-kisoissa hopeaa alle 13-vuotiaiden miesjuniorien luokassa. Pyrkivän juniorikolmikko Esa Vanhala, Matti Arvonen ja Toni Stranius voittivat useita juniorien joukkue-SM- ja TUL:n mitaleja. Vuonna 1986 he siirtyivät TuToon.

TUPI:n pöytätennistoiminta oli voimissaan vielä 80-luvulla ja sarjaa pelattiinkin usealla eri tasolla. Parhaimmillaan joukkueita oli mukana lähes viisikymmentä. Lisäksi järjestettiin henkilökohtaisia mestaruuskilpailuja, sekä kaksimiehisjoukkuekisoja. Tässä vaiheessa useimmilla joukkueilla oli vielä kotikenttä omilla työpaikoillaan. Vähitellen otteluja alettiin kuitenkin pelata enenevässä määrin kaupungin PT-hallilla, jolloin tarve omiin kotiluoliin väheni. Tämä kehitys tulikin myöhemminä vuosikymmeninä näkymään firmapingiksen suosion hiipumisena.

Turun Kaiku järjesti syksyllä 1985 joukkue-SM-kisat. Lisäksi seura järjesti vuosina 1984 - 89 kansainväliset Silja Malja-pöytätenniskilpailut Ikituuri-kongressi-hotellissa (nykyinen Karibia). Kisoissa nähtiin mm. useita ruotsalaisia huippupelaajia Mikael Appelgrenin ja Jörgen Perssonin johdolla. Lisäksi seura järjesti syksyyn 1984 saakka kansainvälisiä JoMa-Cup-kilpailuja. TuTo järjesti Kevätkisat vuoteen 1986 saakka ja alkoi vuodesta 1987 järjestää joka syksy pidettävää Cumulus Cup GP-kilpailua. Pyrkivän pöytätennisjaosto järjesti kansallisia ja piirikunnallisia kilpailuja. Ikituurin ja Samppalinnan palloiluhallin lisäksi kilpailuja alettiin järjestää Nunnavuoren palloiluhallissa.

1980-luvulla Turun seurakartta alkoi keskittyä muutamaan aktiivisempaan seuraan. Pudotuspelin selviytyjiä olivat Kaiku, Pyrkivä, TuTo ja Pallas. Sen sijaan entiset huippuseurat Pallo-Kotkat ja Makkabé olivat poistumassa kuvioista. Viimeinen Makkabé-Malja-kilpailu järjestettiin joulukuussa 1982. Pallo-Kotkat järjesti muutaman piirikunnallisen kilpailun vuosina 1981-82. Pallo-Kotkat pelasi vielä kaudella 1982 – 83 II-divisioonaa Kaiusta siirtyneiden pelaajien voimin.

1990-luku

1990-luvun lama iski Turun piirissä myös pöytätennikseen. Suuria muutoksia oli kaupungin pöytätennishallin muutto Tehtaankadulta toiseen tehdaskiinteistöön Laivurinkadulle. Konkurssiin menneen Wärtsilä Meriteollisuuden tiloihin remontoitiin uudet liikuntatilat usealle eri lajille, joista yksi oli pöytätennis. Wärtsilän liikuntakeskukseen mahtui tusinan verran pöytiä, lisäksi keskuksesta löytyivät mm. kahvila ja sauna. Hallissa järjestettiin useita kansallisia kilpailuja, mutta aivan kaikkia SM-tason kilpailuja tiloissa ei voinut järjestää.

Myös seurarintamalla tapahtui. Vuonna 1991 ryhmä eri seurojen pelaajia Juha Suotmaan johdolla aloitti uudelleen vuonna 1975 perustetun Turun pöytätennisseuran toiminnan. Seuraan siirtyi aktiivipelaajia kaikista Turun suurimmista seuroista. Seura järjesti sekä yksin että yhdessä TuTon kanssa SM-kisoja, AY-kisoja ja GP-kisoja. Parhaimmillaan seuralla oli sarjajoukkueita kaikilla sarjatasoilla mestaruussarjaa lukuun ottamatta.

Edellä mainitun lisäksi Kaiku-80:n toiminta yhdistettiin Turun Kaikuun ja samalla TuKa sai paikan miesten mestaruussarjassa pelikaudelle 1991–92. Kaiku-80 ehti sitä ennen voittaa mestaruussarjassa SM-kultaa kaudella 1989–90 joukkueella Juha Päivärinta, Stefan Söderberg, Matti Nyysönen, Lars Mattsson ja Risto Salo. Joukkue-SM-kisoissa syksyllä 1990 Kaiku-80 voitti pronssia joukkueella Juha Päivärinta, Matti Nyysönen, Risto Salo ja Ismo Lallo.

Ensimmäisen mitalisijansa nimellä Turun Kaiku seura sai kaudella 1992–93, jolloin joukkue Juha Päivärinta, Anders Bölenius, Matti Nyysönen, Joni Aaltonen ja Kalle Päivärinta voitti SM-pronssia. Kultakantaan Kaiku ylsi kaudella 1995–96 joukkueella Juha Päivärinta, Joni Aaltonen, Kalle Päivärinta, Lari Ikonen, Mika-Matti Alitupa ja Marko Kairinen. Jo edellisenä syksynä Kaiku oli voittanut joukkue-SM-kisoissa hopeaa joukkueella Päivärinta, Aaltonen, Päivärinta. Syksyllä 1996 onnistui Kaiku Turussa pidetyissä joukkue-SM-kisoissa voittamaan pronssia ilman aktiiviuransa lopettanutta Juha Päivärintaa, jolloin joukkueessa pelasivat Joni Aaltonen, Kalle Päivärinta ja Matti Nyysönen. Tässä vaiheessa Kaiku oli jo luopunut mestaruussarjapaikastaan, mutta jo kaudella 1997–98 Kaiku oli palannut mestaruussarjaan uudistetulla kokoonpanolla.

Pyrkivä onnistui kaudella 1989–90 nostamaan joukkueensa I-divisioonaan, jossa TuTolla oli jo kaksi joukkuetta. Kun TuTon kakkosjoukkue putosi I-divisioonasta kaudella 1990–91, siirtyi joukkueen pelipaikka TPTS:lle, joka aloitti II-divisioonassa kaudella 1991–92. TuTo sinnitteli I-divisioonassa aina kaudelle 1997–98 saakka, kunnes pelaajaresurssit eivät enää mahdollistaneet pelaamista toiseksi ylimmällä sarjatasolla. Pyrkivän tie ykkösdivisioonassa päättyi kaudella 1992–93, jolloin seura joutui pelaajapulan takia luovuttamaan sarjapaikkansa.

Naisten mestaruussarjassa TuTo voitti kultaa kaudella 1989–90 kokoonpanolla Sari Suomalainen, Ulla Bäckman ja Elina Vanhala. Pyrkivä voitti samana vuonna pronssia joukkueella Johanna Kaimio, Heidi Kaimio ja Hanne Kauri. Kaudella 1991–92 TuTo voitti uudelleen kultaa joukkueella Sari Suomalainen, Ulla Bäckman, Piritta Tattari ja Elina Vanhala. TuTo uusi mestaruutensa seuraavalla kaudella joukkueella Suomalainen, Bäckman, Tattari. Syksyllä 1993 TuTo voitti naisten joukkuemestaruuden kokoonpanolla Sari Suomalainen, Ulla Bäckman, Piritta Tattari. TuTo uusi naisten mestaruussarjan voittonsa kaudella 1993–94 saman kolmikön voimin, samoin kuin Joukkue-SM:n syksyllä 1994. Tämän jälkeen Sari Suomalainen ja Ulla Bäckman pitivät taukoa aktiivipelaamisesta ja TuTo joutuikin luovuttamaan paikkansa naisten mestaruussarjassa.

Vuosikymmenen varsinainen paukku saatiin kun TuKan Juha Päivärinta voitti SM-kultaa Turussa vuonna 1990 pelatuissa henkilökohtaisissa mestaruuskilpailuissa. Samoissa kisoissa Kaiku-80:n Sonja Grefberg voitti naisten kaksinpelin SM-kultaa ja TuTon Sari Suomalainen SM-pronssia. Vuonna 1991 Kaiun Juha Päivärinta voitti miesten kaksinpelissä SM-hopeaa. Samaan ylsi Pyrkivän Johanna Kaimio naisten kaksinpelissä. Vuonna 1992 voitti Päivärinta pronssia. Naisten kaksinpelissä Kaiun Sonja Forss (os. Grefberg) voitti SM-hopeaa, sekä Pyrkivän Kaimio ja TuTon Suomalainen SM-pronssia. Vuonna 1993 Päivärinta ylsi jälleen SM-hopealle, samoin Kaiun Forss. Pyrkivän Kaimio ja TuTon Suomalainen saivat jälleen tyytyä himmeämpiin mitaleihin. Vuonna 1996 Juha Päivärinta voitti viimeisen henkilökohtaisen SM-mitalinsa, pronssia miesten kaksinpelissä. Sveitsiin avioitunut Johanna Schüpbach (os. Kaimio) voitti naisten kaksinpelissä SM-pronssia. Tauon jälkeen lyhyehkön paluun tehnyt TuTon Sari Suomalainen voitti SM-hopeaa naisten kaksinpelissä vuonna 1997.

TUPI:n pöytätennisjaosto täytti vuonna 1999 50 vuotta ja järjesti tapahtuman johdosta avoimet juhlakilpailut.

Kabinettipuolella Turkua edusti SPTL:n hallituksessa vuosina 1997–99 TPTS:n puheenjohtaja Juha Suotmaa, joka toimi myös kilpailuvallioikunnan puheenjohtajana. Suotmaa veti myös vuosina 1998–2000 piirivalmennusta, johon osallistuivat mm. Turun Kaiun Mikko Kantola ja Ilkka Härmälä.

Vuosikymmenen lopulla pöytätennisväki joutui muuttamaan jo toisen kerran lyhyen ajan sisällä, kun Turun kaupunki päätti luopua Wärtsilän liikuntakeskuksen tilojen vuokraamisesta. Keväällä 1998 avattu Alfan liikuntakeskus Raunistulan kaupunginosassa Virusmäentiellä tarjosi uudet tilat myös pöytätennikselle. Tiloihin mahtui harjoituskäytössä 11 pöytää ja kilpailukäytössä 9 pöytää. Tarvittaessa on ollut mahdollisuus saada kilpailukäyttöön myös muiden lajien, kuten painin ja salibandyn käyttämiä tiloja. Muuton seurauksena seurat alkoivat maksaa harjoitusvuoroista käyttömaksua.

2000-luku

Vuosikymmenen vaihteen jälkeen tapahtui jälleen suuria muutoksia. Edellisellä vuosikymmenellä vetovastuu Turun Kaiussa oli siirtynyt Jouko Mannilta Pentti ja Riitta Päivärinnalle. Viimeksi mainitut pyörittivät ansiokasta juniori- ja pingiskoulutoimintaa, Turun lisäksi myös kotikunnassaan Kaarinassa. Kun Päivärinnan poikien Juhan ja Kallen aktiiviset peliurat päättyivät, jatkoivat Pentti ja Riitta toimintaansa vuoteen 2001 saakka. Sen jälkeen vetovastuu Kaiussa siirtyi pääasiassa nelikolle Marko Kairinen, Jouni Flemming, Matti Nyysönen ja Timo Kantola. Toiminta alkoi kuitenkin hiipua ja seura alkoi suunnitella yhdistymistä muiden turkulaisseurojen kanssa. Neuvotteluja käytiin Turun pöytätennisseuran kanssa vuonna 2004 ja Turun Pyrkivän kanssa kolmisen vuotta myöhemmin. Vuonna 2007 paluun pöytätenniksen aktiivitoiminnan pariin tehnyt Jouko Manni palautti seuran kuitenkin takaisin Suomen huipulle. Silja Malja-kilpailuja alettiin jälleen järjestää kevästä 2008 lähtien Karibiassa ja joulukuussa pidetyt perinteiset Kinkkukisat kasvoivat nopeasti jopa kolmipäiväiseksi tapahtumaksi. Lisäksi Manni alkoi taas vetää pingiskoulua ja elvyttää SPTL:n Turun piirin toimintaa. Manni toimi myös Suomen pöytätennisliiton puheenjohtajana vuodesta 2009 vuoteen 2014 saakka. Omien kilpailujen lisäksi Kaiku järjesti Turussa juniorien SM-kisat vuonna 2003 ja Joukkue-SM-kisat vuonna 2010.

Myös Turun Pyrkivän pöytätennisjaosto oli uudistunut. Vetovastuu jaostossa oli jo edellisen vuosikymmenen jälkipuoliskolla siirtynyt Matti ja Pauli Haveriselle. 2000-luvun alkupuoliskolla Pyrkivä alkoi järjestää omaa pingiskouluaan, joka saavuttikin lyhyessä ajassa varsin runsaan osallistujamäärän. Vuonna 2008 seuran oma kasvatti Toivo Karhu voitti 13-vuotiaiden SM-kultaa ja palautti siten Pyrkivän mitalikantaan pitkän tauon jälkeen. Seura alkoi myös järjestää kansallisia kilpailuja, mikä täytti kaupunkiin syntyneen kilpailuvajeen. TPTS lopetti toimintansa vuonna 2004 ja pelaajat siirtyivät muihin seuroihin. Myös TuTon kilpailutoiminta loppui vuosikymmenen jälkipuoliskolla, sillä viimeiset Kevätkisat järjestettiin vuonna 2010. Käytännössä Turussa toimi vuosikymmenen lopulla viisi seuraa: Turun Kaiku, Turun Pyrkivä, Turun Toverit, Pallas, sekä Saaristomeren Laivaston Voimailijat. Lisäksi hallilla kävi myös Pallo-Kotkien veteraanipelaajia. Ympäristökuntien seuroista Kosken Kaiku teki merkittävän paluun pöytätennistoimintaan Esko Heikkisen johdolla ja vuodesta 2006 pidetyt Kosken Malja-kilpailut ovat nousseet yhdeksi Suomen suurimmista pöytätennistapahtumista. Koskella on myös pidetty SM-kilpailuja, sekä piirinmestaruuskisoja.

Pelikaudella 1999–2000 päätyi Turun Kaiku karsimaan sarjapaikastaan mestaruussarjassa, siinä kuitenkin onnistuen. Turun Pöytätennisseura putosi II-divisioonaan ja Pallas III-divisioonaan. TuTo säilyi Ii-divisioonassa ja Pyrkivä ja

Laivasto III-divisioonassa. Kaudella 2001–02 paluun naisten mestaruussarjaan tehnyt Turun Kaiku sijoittui sarjassa neljänneksi. Joukkueessa pelasivat Eeva-Liisa Hiltunen ja Janna Husari. Syksyllä 2002 kaksikko Hiltunen–Husari voitti naisten joukkue-SM-kisoissa pronssia. Janna Husari voitti samana vuonna myös 20-vuotiaiden kaksinpelin SM-kultaa, sekä naisten nelinpelin SM-kultaa yhdessä Vehniän Visan Satu Karsikkaan kanssa. Syksyllä 2003 Turun Kaiun 2-joukkue voitti yllättäen joukkue-SM-pronssia. Joukkueessa pelasivat Mika-Matti Alitupa, Timo Aarnio ja Juha Äänismaa.

Turun parhaita pelaajia uuden vuosikymmenen ensimmäisellä vuosikymmenellä olivat edelleen Turun Kaiun pelaajat. Mestaruussarjaa pelasivat Matti Nyyssönen, Mikko Kantola, Mika-Matti Alitupa, Jouni Flemming, Tommi Haka, Timo Aarnio, Anttoni Lehto, Joni Aaltonen ja Ismo Lallo. Vuosikymmenen jälkipuoliskolla edellä mainittujen joukkoon liittyvät Ilkka Härmälä ja Roope Kantola. Vuosikymmenen loppupuolella onnistui Turun Kaiku nostamaan kakkosjoukkueensa mestaruussarjaan, jonka jälkeen oli tarvetta värvätä myös ulkomaalaisvahvistuksia. Kaudella 2008–2009 seuran ykkösjoukkue sijoittui runkosarjassa neljänneksi, mutta kakkosjoukkue, joka pelasi nimellä Up And Down-Team, sijoittui peräti sarjakakkoseksi. Play Off-peleissä Up And Down-Team selvisi hopeamitaleille saakka. Joukkueessa pelasivat Mikko Kantola, Roope Kantola, Aleksei Nikonorov ja Joni Aaltonen. Mikko Kantola valittiin vuonna 2005 Suomen MM-kisajoukkueeseen.

Turun Kaiku menestyi edelleen hyvin myös junioririntamalla. Turun Kaikuun pelikaudeksi 1999–2000 Iisalmesta siirtynyt Mika Rauvola voitti keväällä 2000 kultaa miesjuniorit-15-luokassa. Kaudella 2001–02 Turun Kaiku valittiin vuoden junioriseuraksi. Seuran oma kasvatti Ilkka Härmälä voitti SM-kultaa 15-vuotiaiden miesjuniorien luokassa keväällä 2005. Kaiku voitti myös saman ikäisten miesjuniorien joukkuekilpailussa SM-kultaa. Pyrkivän joukkue sijoittui hienosti hopealle.

TUPI:n pöytätennisjaosto järjesti edelleen erilaisia kilpailutapahtumia aktiivisesti ja suuntaus alkoi olla entistä avoimempaan suuntaan. TUPI alkoi järjestää Suomen Työpaikkaurheilun (STPU) mestaruuskisoja. Myös työpaikkakriteereistä alettiin joustaa, kun yritykset alkoivat entistä enemmän ulkoistaa toimintojaan ja saman katon alla työskenneltiin useiden eri toimijoiden nimillä.

Turun Kaiun Jouni Flemming toimi SPTL:n hallituksen jäsenenä vuosina 2001–02 ja Saaristomeren Laivaston Voimailijoiden Juha Suotmaa vuosina 2003–05.

2010-luku

Vuosikymmen lähti käyntiin varsin aktiivisissa merkeissä, sillä Turun Kaiku järjesti syksyllä 2010 joukkueiden ja A-luokan SM-kilpailut Alfian liikuntakeskuksessa. Jatkoa seurasi kahta vuotta myöhemmin, jolloin hallissa järjestettiin Veteraanien SM-kisat. Myös Silja Malja – kilpailut laajenivat yhdeksi Suomen suurimmista pöytätennistapahtumista. Silja Malja oli monelle kilpapelajaalle oiva kauden päätöskisa, sillä kilpailut pelattiin huhtikuun puolenvälin paikkeilla Karibian kylpylähotellissa. Lisäksi kisojen yhteydessä pelattiin GP-finaali, johon osallistuivat maan parhaat pelaajat.

Vuosikymmenen alkupuolen paras turkulaispelaaja on ollut Turun Kaiun Roope Kantola, joka voitti miesten kaksinpelin SM-kultaa vuonna 2015. Lisäksi Kantola voitti SM-hopeaa vuosina 2013 ja 2016, sekä SM-pronssia vuonna 2014 ja 2017. Myös juniorien puolella on tullut menestystä, sillä Pyrkivän oma kasvatti Matias Ojala voitti SM-pronssia 17-vuotiaissa miesjunioreissa vuonna 2015. Kauden 2015 - 16 päätteeksi Ojala siirtyi pelaamaan pääkaupunkiseudulle PT Espoon joukkueeseen. Ympäristökunnista on tullut useita lupaavia maajoukkueen junioripelaajia, kuten Kosken Kaiun Alex Naumi ja Veikka Flemming, sekä Paraisten Pingiksen Sofie Eriksson ja Carina Englund.

Mestaruussarjassa Turun Kaiku ylsi jälleen kerran kirkkaimmille mitaleille, kun nelikko Roope Kantola, Samuli Soine, Roni Kantola ja Markus Myllärinen voittivat kultaa pelikaudella 2013–14. Mestaruuskauden jälkeen Samuli Soine siirtyi takaisin pääkaupunkiseudulle ja Kaiun menestys jäi varsin vaatimattomaksi. Pelikaudella 2016–2017 Turun Kaiku jäi mestaruussarjassa viimeiseksi ja putosi I-divisioonaan. Kaudella 2014–15 mestaruussarjaan omilla kasvateillaan noussut Kosken Kaiku sijoittui runkosarjassa seitsemänneksi. Paraisten Pingis nousi kaudella 2015–16 ensimmäistä kertaa toimintansa aikana II-divisioonaan.

Käynnissä oleva vuosikymmen on menestyksestä huolimatta ollut Turun pöytätennikselle haasteellista aikaa. Vuosikymmenen puoliväliin saakka kovassa nosteessa ollut Turun Kaiun toiminta alkoi vuosikymmenen puolivälissä hiipua, kun myös Alfian liikuntakeskuksen hallikomitean puheenjohtajana toiminut Jouko Manni päätti jättää aktiivisen järjestötyön. Samalla seuran järjestämät Silja Malja–kilpailut ja Kinkkukisat jäivät pelikauden 2014–15 jälkeen historiaan.

Tällä hetkellä Pyrkivä on ainoa kansallisia kilpailuja Turussa järjestävä seura: syyskaudella yksipäiväiset Poolikisat ja kevätkaudella kaksipäiväiset Tähtikisat. Muista seuroista Pallas järjesti kansallisia kilpailuja vuosina 2013 - 2014, mutta niiden suosio jäi varsin vähäiseksi. Saaristomeren Laivaston Voimailijat lopetti pöytätennistoimintansa kauden 2010–11 jälkeen, jolloin seuran aktiivipelaajat siirtyivät Turun Pyrkivään.

TUPI järjestää omien ja STPU:n mestaruuskisojen lisäksi nykyisin kaikille avoimia kilpailuja, joista ei kuitenkaan myönnetä rating-pisteitä. Myös TUPI:n sarjatoiminta on kokenut muutoksia, sillä nyt sarjaa pelaavat joukkueet ovat enemmänkin erilaisia kaveriporukoita, kuin varsinaisia työyhteisön muodostamia joukkueita. Sarjaa on jo muutaman kauden ajan pelattu runsaan kymmenen joukkueen voimin.

Valitettavasti Turun Kaiun lupaavasti alkanut pingiskoulu- ja muu valmennustoiminta hiipui vuosikymmenen puoleenväliin mennessä. Osasyynä tähän oli Turussa opiskelemissa olleen Tero Tammisen valmistuminen ja muutto takaisin pääkaupunkiseudulle. Tamminen teki arvokasta työtä Kaiun, Pyrkivän ja koko piirin juniorien valmentajana.

Onneksi Turun Pyrkivän toiminta on kuitenkin edelleen jatkunut aktiivisena. Seuran pingiskoulu- ja juniorivalmennus on tuottanut myös tuloksia. Seuran oma kasvatti Matias Ojala on noussut koko Suomen juniorikaartin kärkisijoille. Naisten maajoukkuevalmentajana toimiva Johanna Schüpbach (os. Kaimio) on omien juniorien lisäksi valmentanut myös Paraisten Pingiksen tyttöjunioreja, jotka hekin ovat nousseet kansalliselle huipulle. Sofie Eriksson pelasi syyskuussa 2016 EM-karsintaottelussa Ukrainaa vastaan, mutta kärsi sen jälkeen loukkaantumisista, jotka estivät aktiivisen kilpailemisen. Eriksson teki kuitenkin onnistuneen paluun kilpakentille pelikaudella 2017-18.

Turun pöytätenniksen alavirettä kuvasti myös se, ettei keväällä 2017 Kuopiossa järjestettyihin henkilökohtaisiin Suomenmestaruuskilpailuihin osallistunut turkulaisista seuroista kuin yksi pelaaja, Turun Kaiun Roope Kantola. Koskelta osallistujia oli sentään neljä ja Paraisiltakin kaksi. Roope Kantola menestyi kisoissa kuitenkin jopa odotettua paremmin, sillä hän voitti miesten kaksinpelissä SM-pronssia.

Jonkinlaisena ajan ilmiönä voitaneen pitää myös sitä, että yhä useampi turkulaisen seuran kasvatti on siirtynyt edustamaan ympäristökuntien, tai vielä kauempana sijaitsevien paikkakuntien seuroja. Turkulaispelaajia löytyykin kaudella 2016–17 varsinkin Kosken Kaiun ja Hangö Idrottsklubin joukkueista.

Muutoksia on tullut myös Alfan liikuntakeskuksen toimintaan, sillä alkuvuodesta 2015 lähtien on kaupungin liikuntavirasto harjoittanut kulunvalvontaa asennuttamalla hallin eteiseen portin, josta kulku halliin tapahtuu maksullista ranneketta käyttäen. Samalla kuitenkin poistettiin seurakohtaiset käyttömaksut, jotka tulivat voimaan Alfan liikuntakeskukseen muuton myötä vuonna 1998.

LÄHTEET

- Pallo-Kotkien Timo Aallon henkilökohtainen leikekirja (1953 - 1974)
- Turun Tovereiden Marja Pavénin (os. Nurmi) henkilökohtainen leikekirja
- Turun Pyrkivän pöytätennisjaosto 40 vuotta (1976 - 2016) historiikki
- Turun Toverit 50 vuotta urheilun hyväksi 1929 - 1979 historiikki
- Turun Toverit 1979 - 1989 historiikki
- TUPI ry 1932 - 2002 historiikki
- Pöytätennislehti 1961 - 1962 (Marja Pavén os. Nurmi)
- Pöytätennislehti 1963 - 76 (Kalervo Järvi)
- Pöytätennislehti 1977 - 2016 (Juha Suotmaa)
- Usko Puustinen: "Turku pöytätenniskaupunkina"
- Kai Merimaa: "SPTL Turun Piirin historia "Monotanssit"